

че да подаде честь учителю, и кой по вечен
да покаже по голема ревностъ за училището.
Первоначалникътъ и священикътъ нахади-
ждалисѧ въ слышаніе на уроците Феликсови
въ, и въ екземените на учениците. Фамилиите
побуждени отъ началството сторили спомоществованіе за да созидатъ сограда за училище,
и да наредятъ все що може да украсятъ
една голема и красна сала за преподаваніе и
науката.

Феликсъ тогдѣ достигналъ въ исполненіе
на своето желаніе. Онъ не могъ да проумѣлъ
како быде това, како гражданете ся склонявали
на неговыте предложения. Онъ не могъ
да престане отъ да ся удивлява за тая велика
колъпна направа и да ся ублажава за тая толко
удобна стая, гдѣто бѣ ся опредѣлилъ
преподава своните уроци.

Благополученъ самъ реклъ; нынѣ требує
да заслужа моето добро счастіе, да удвоя ре-
ността си за тия дѣчица и бдѣніето верху
мене понеже ще дамъ отвѣтъ аа нихъ пред
Бога. Феликсъ предписалъ за себе си нови
поведителни правила, които са послѣдующи
те. Онїя правила, които си предписува
кой съ една просвященна совѣсть, и които
сполнява съ голема вѣрностъ тїи са всегда
добри.

1-о Никогда не влизай въ школата
преподавашъ безъ прилично да си ся предоговарилъ
за урока, когото долженствувашъ,